

Betreft wijziging definitie diercategorie 120 door de eis van 1 jaar na afkalven toe te voegen

Door deze wijziging komt mijn bedrijf ernstig in de problemen.

Op de referentiedatum zijn geen fosfaatrechten toebedeeld op basis van de aanwezige weide koeien, Dit is geen probleem tenzij er achteraf toch fosfaatrechten voor nodig blijken te zijn zoals uit het voorstel blijkt.

Op mijn bedrijf worden praktisch alle uitstoot melkkoeien omgezet naar categorie 120 en geweid in natuurgebieden. Deze periode kan variëren van enkele maanden tot een jaar. Dit is afhankelijk van het dier en de periode van het jaar dat gestopt wordt met melken.

Ik heb langlopende contracten met TBO's om gronden te beweiden. Door deze wijziging kan ik niet de benodigde dieren houden om te voldoen aan het aangegane contract of ik moet investeren in fosfaatrechten om toch de aantallen dieren te kunnen houden. Ik heb voor deze investering niet de middelen ter beschikking. Financieel kan het onmogelijk uit om voor het weiden van koeien fosfaatrechten te kopen.

Wellicht wordt gedacht dat het altijd mogelijk is om eerst een jaar een koe te melken om haar vervolgens af te weiden, maar zo simpel is het helaas niet.

voorbeeld 1: Koe kalft in oktober en er wordt besloten dat deze koe niet een andere lactatie mee kan. Ze wordt dan gemolken tot april en wijzigt dan van categorie 100 naar 120 om het natuurgebied in te kunnen. Een half jaar wachten (een jaar na afkalven) is geen optie, want dan is het weide seizoen in de natuurgebieden voorbij,

voorbeeld 2 Koe kalft in april en heeft een niet te voorziene complicatie vlak na afkalven waardoor deze koe niet meer geschikt is om te melken. Deze koe gaat dan direct naar categorie 120 en vertrekt naar het natuurgebied.

Naast dat deze maatregel mij financieel raakt en ingrijpt in mijn bedrijfsvoering raakt hij mij ook persoonlijk. Ik voel het als onderdeel van mijn vakmanschap als boer dat iedere koe maximaal beveleesd van het bedrijf vertrekt. Net als bij iedere koe die dood van het erf afgaat is er ook iets mis gegaan als een koe mager van het bedrijf afgaat.

milieu impact

Een magere melkkoe laten groeien op 100% gras uit een natuurgebied tot een beveleesde koe geeft de laagste milieu impact per kilo vlees die haalbaar is. Ik lees recent ook dat de minister voorstander is van lokaal voedsel bijvoorbeeld (een koe uit het groene hart). Als deze wijziging door gezet wordt verdwijnt deze lokale vleesproductie met een lage milieu impact uit Nederland en zal leiden tot meer import van vlees.

excretie weidekoe

Door deze wijziging wordt een koe die als weidekoe gehouden wordt in een natuurgebied, maar korter dan een jaar geleden gekalfd heeft een stikstof excretie toegerekend die 50% stijgt ten opzichte van de eerdere norm. Dat is alleen op papier, want die koe geeft geen melk meer, eet alleen natuurgras, krijgt geen krachtvoer en neemt veel minder voer op, dus heeft logischerwijs een lagere excretie dan een melkkoe. Het is niet voor niets dat de stikstof excretie van een weidekoe in de huidige situatie $\frac{2}{3}$ is van een melkkoe. Het is een onwenselijke situatie als bij invoering van nieuwe normen de situatie op papier en de werkelijke situatie zover uit een gaan lopen. Op deze wijze wordt een stikstof productie berekend die niet geproduceerd kan worden en ontstaat een gat in de mestboekhouding.

samenvattend

De huidige definitie van een categorie 120 weide zoogkoe moet behouden blijven.